

Udtalelse: Har De ingen Sagfører? Jeg prøvede paa, saa langt min Taalmodighed rakte til, at gaa fra det ene Sted til det andet for ved egen Hjælp at komme igennem med Sagen, men indsaa til sidst, at det var umuligt. Det Middel, jeg saa brugte, var ikke, at jeg gik til en Sagfører, men at jeg lod vedkommende Kontormand forstaa, at jeg som Folketingsmand nok skulde vide at faa Oplysning desangaaende. Det hjalp. I en Haand vending var Skiftet ordnet. Men jeg vil dog spørge, om der ikke kunde trænges til en Forandring, saaledes at almindelige Lægfolk kunne slippe ud af det. Jeg tror, at et Skifte burde kunne ordnes paa den Maade, at almindelige Folk vilde kunne afgøre det uden Hjælp af Sagfører. Jeg vil henstille, om ikke ogsaa den Slags Forholdsregler kunde medtages ved Behandlingen af dette Forslag.

Justitsministeren (Rump). Det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) indledede sine Udtalelser med en Bemærkning om, at det var godt, at Arveladerne have Ret til at indsætte, hvem de vilde, til Eksekutorer. Jeg kan ganske tiltræde denne Bemærkning. Men Lovforslaget tænker heller ikke paa at gøre nogen som helst Indskrænkning i Arveladerens Ret til, naar de ønske Eksekutorer, saa at beskikke disse. Det, som Lovforslaget gaar ud paa, er, at Eksekutorerne kunne fjernes, naar der viser sig Ulemper eller Grund til at antage, at Eksekutorerne ikke røgte deres Hverv ordentlig, eller der maatte være andre særlige Betingelser til Stede, som gjorde det nødvendigt, at de fjernes. Dette gjaldt navnlig Forslaget, som det forelaa i Landstinget, hvor der i visse Tilfælde var givet Livsarvinger, Tvangsarvinger, Ret til at forlange Eksekutorerne fjernede. Nu er imidlertid dette faldet bort i Landstinget. Skulde det blive optaget paa ny her i dette Ting, skulde jeg ikke beklage det, men i øvrigt indeholder Forslaget, som det foreligger, ikke noget, der kan betragtes som Indskrænkning af Arveladerens Rettigheder. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har det Tilfælde for Øje, som staar i § 1, Nr. 1; men den Regel, som der her er givet om, at Boet, naar Arv og Gæld ikke vedgaas, skal kunne gaa over til offentlig Skiftebehandling, saafremt Flertallet af Kreditorerne forlanger det, er en ganske naturlig Konsekvens af den Regel, der gælder for Boer, hvor Arv og Gæld ikke vedgaas, thi der er det jo nærmest Kreditorernes Tarv, det kommer an paa, og

derfor er det den offentlige Skifteret, som skal foretage Opgørelsen. Det ærede Medlem satte Spørgsmaalet i Forbindelse med en Misnøje, som formentlig skulde herske imod Skiftebehandlingen her i København ved Skiftekommissionen. Det staar imidlertid ikke i nogen som helst Forbindelse dermed, thi Reglen er ikke given alene for København, men for hele Landet, og de Grunde, der have bevæget mig til at fremsætte Lovforslaget, ere ganske de samme uden for København som i København. Det er meget muligt, at der kan være Mangler til Stede ved den offentlige Skiftebehandling i København, som ogsaa den sidste ærede Taler var inde paa, det er et Spørgsmaal for sig, som jeg ikke ser kan komme ind under det foreliggende Lovforslag. Er der Mangler der, som trænge til at rettes, og det lader sig gøre at paavise hensigtsmæssige Midler derimod, maa dette gøres til Genstand for et særligt Lovforslag, det staar ikke i nogen som helst Forbindelse med Spørgsmaalet om, i hvilket Tilfælde Testamentsseksekutorer skulle fjernes. Naar den ærede første Taler udtalte som sin Formening, at det var en Misforstaaelse, naar Folk mente, at det var billigere at faa sit Bo opgjort gennem Retterne end gennem Eksekutorer, saa maa jeg tillade mig at sige, at jeg rigtignok hører til dem, som dele denne Opfattelse. Jeg tror, at Skifte ved Testamentsseksekutorer er en dyr Skiftemaade; men dette har ikke paa nogen som helst Maade været Grund til Lovforslagets Fremkomst, thi det er noget, jeg ikke beklager. Er det i visse Tilfælde en Behagelighed for Arveladere, noget, de sætte Pris paa, at faa deres Bo opgjort ved Eksekutorer, fordi de saa dertil kunne udse Folk, til hvem de have særlig Tillid, og som kunne antages bedre end det offentlige ved Skiftedelingen at kunne ramme det, som er Arveladerens Tarv, er det ogsaa i og for sig, naar det er et velstaaende Bo, hvad det i Reglen vil være i saadanne Tilfælde, naturligt, at der betales derfor. Det eneste, jeg kunde ønske paa dette Omraade, var, at det var noget, som var bekendt for Folk omkring i Landet, hvad Behandlingen ved Testamentsseksekutorer meget ofte koster. Det vilde være meget rart, at Folk, naar de blyve opfordrede til, hellere end at lade Boet behandle ved Skifteretten, i deres Testamente at indsætte Behandling ved Testamentsseksekutorer, i Forvejen vidste Besked med, hvad dette omtrent vilde koste. Jeg tror, at der vilde blive færre Boer, i hvilke man vilde anvende Testamentsseksekutorer, og